

Εκπαιδευτική εξόρμηση Οκτωβρίου

A) Γνωρίζοντας τα μέρη της Αρχαίας Ανδανίας.

Η πρώτη μας ημερήσια εξόρμηση για φέτος ήταν στα μέρη της Αρχαίας Ανδανίας, όπου σήμερα βρίσκονται τα χωριά Μελιγαλάς, Πολίχνη, Κωνσταντίνοι, Διαβολίτσι κ.α.

Πρώτη μας στάση η περιοχή Διβάρη στην Πολίχνη, όπου στην πηγή και τη μικρή λίμνη που ακόμα υπάρχει, τελούνταν οι καθαρμοί για τα Μυστήρια της Ανδανίας. Πρωινό απολαύσαμε στη κυκλική πλατεία του χωριού Πολίχνη όπου μας υποδέχτηκαν οι κάτοικοι για να μας κεράσουν. Εκεί θα καταλήγαμε στο τέλος της πεζοπορία μας.

Στη συνέχεια ξεναγηθήκαμε στο πανοραμικό χωριό των Κωνσταντίνων. Στην παρέα μας είχαμε τον οικοδεσπότη μας, τον κ. Δημήτρη Καπόπουλο και τον πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου των Απανταχού Κωνσταντινίων «Ο Άγιος Κωνσταντίνος» κ. Κωνσταντίνο Κουτσούρα. Μαζί χαιρετήσαμε του κατοίκους που είχαν κάτσει για πρωινή κουβέντα στην πανέμορφη μικρή πλατεία με τον πλάτανο και προχωρήσαμε προς την εκκλησία του χωριού ανακαλύπτοντας στο πέρασμά μας τρία μεγάλα πηγάδια. Στο κάθε ένα πηγάδι ακούγαμε και από μια ξεχωριστή ιστορία και καταλάβαμε γιατί η παρουσία τους ήταν τόσο σημαντική στο παρελθόν. Στην εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου θαυμάσαμε την όμορφη θέα προς τον μεσσηνιακό κάμφο και συζητήσαμε για τα Μυστήρια της Ανδανίας και τις δύο πλάκες που βρίσκονται στην είσοδο της εκκλησίας, όπου πάνω τους αναγράφονταν οι οδηγίες της τελετής. Εκεί μάθαμε και τον λόγο που η ονομασία του χωριού είναι στον πληθυντικό, αλλά δεν θα σας το αποκαλύψουμε...

B) Επίσκεψη στο κτήμα «Τρελή Ροδιά» του κ. Δημήτρη Καπόπουλου

Κατηφορίζοντας από τους Κωνσταντίνους οργανώσαμε την πεζοπορία μας δίπλα στο ποταμάκι. Από τη μια μεριά ατελείωτοι ελαιώνες και από την άλλη καλαμιώνες και το νερό που κυλούσε αθόρυβα. Μόνο όταν σταματήσαμε για ένα λεπτό να μιλάμε και να περπατάμε αντιληφθήκαμε το πλούσιο ηχοτόπιο της περιοχής, τα πουλιά, τα βατράχια και το θρόισμα του ανέμου στις καλαμιές. Η υπόλοιπη κυκλική διαδρομή του γυρισμού μέχρι το χωριό Πολίχνη θα μας επιφύλασσε την σκιά των κυπαρισσιών, την ανάπαυση μέσα στους ελαιώνες, αλλά και την ανακάλυψη των νέων κυκλάμιων...

Μπαίνοντας στο κτήμα ξαποστάσαμε και κάναμε ένα πικ νικ στην εκκλησία της Παναγίας με θέα τις «μικρές» ροδιές του κ. Δημήτρη που τις μεγαλώνει σαν παιδιά του τα τελευταία 8 χρόνια. Εκεί είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε μαζί του, να μάθουμε την ιστορία της οικογένειάς του την ιστορία του κτήματος. Απαριθμήσαμε τα οφέλη του ροδιού για την υγεία μας και έκπληκτοι διαπιστώσαμε ότι επηρεάζει θετικά όλα σχεδόν τα ζωτικά όργανα του σώματός μας. Του «δωρίσαμε» μια απαγγελία από το ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη «Τρελή Ροδιά» όταν μας αποκάλυψε ότι αυτό ήταν η πηγή έμπνευσης της ονομασίας του κτήματος.

Στη συνέχεια περιηγηθήκαμε ανάμεσα στις ροδιές, γνωρίσαμε τον τρόπο που φυτεύονται και οργανώσαμε ανάμεσα στις σειρές των ροδιών σκυταλοδρομία και αντί για σκυτάλη λέγαμε το όνομά τους.

Κατευθυνθήκαμε προς τον κεντρικό χώρο του κτήματος όπου ανάμεσα στις ροδιές δέσποζε ένα ψηλό κυπαρίσσι, το σήμα κατατεθέν της περιοχής. Εκεί βρίσκονται τα ψυγεία, στα οποία ελέγξαμε τη θερμοκρασία συντήρησής τους, είδαμε τον χώρο που αποξηραίνουν τα φύλλα ροδιού για τσάι και γνωρίσαμε την κα Γιολίντα που εργάζεται στον έλεγχο της ποιότητας των ροδιών, τα ταξινομεί και οργανώνει την τυποποίηση σε έναν ειδικό χώρο. Τέλος γευτήκαμε τον πεντανόστιμο χυμό Ρόδι που παράγει η «Τρελή Ροδιά».

Αφού τονωθήκαμε και αποκτήσαμε νέες δυνάμεις ξεκινήσαμε τη συγκομιδή από τις μεγαλύτερες ροδιές του κ. Δημήτρη. Πώς επιλέγεις το ρόδι; Πώς το κόβεις; Πώς το μεταφέρεις; Όλα αυτά τα ζήσαμε και τα απολαύσαμε. Κάποια παιδιά είχαν ήδη ξεκινήσει να τρώνε τα σπόρια από ένα ρόδι που το έκοψαν, πριν προλάβει να μπει στο καφάσι...

Στο τέλος αποχαιρέτισαμε την «Τρελή Ροδιά» με συγκίνηση όχι μόνο γιατί εδώ στον τόπο μας, στην Μεσσηνία παράγεται ένα τόσο ωφέλιμο προϊόν, αλλά γιατί γνωρίσαμε τους ανθρώπους που εμπνεύστηκαν αυτό το μέρος, που υποστηρίζουν την παραγωγή, που εργάζονται σκληρά κάθε μέρα και πάνω από όλα αυτό το κάνουν με αγάπη και μεράκι. Νιώσαμε την φροντίδα και την καλοσύνη και τον σεβασμό με τα οποία φέρονται στα δέντρα και τους πολύτιμους καρπούς τους, γιατί έτσι ακριβώς φέρθηκαν και σε εμάς.

Την επόμενη μέρα στην γραμματική στο σχολείο μιλούσαμε για τα επίθετα:

Ποια επίθετα θα ταίριαζαν στον κ. Δημήτρη; Τα παιδιά απάντησαν: νέος, γενναιόδωρος, καλοσυνάτος, ευγενής, γλυκομίλητος, προσεκτικός, εργατικός, υπομονετικός και τρυφερός.

Ποια επίθετα θα ταίριαζαν στην «Τρελή Ροδιά» στο κτήμα; καταπράσινο, μυστικό, πλούσιο, φροντισμένο, εύφορο, τακτοποιημένο, μεγάλο, κουραστικό και παραγωγικό.

Ποιος είναι ο αγαπημένος μας στίχος από το ποίημα του Ελύτη:

« ...Πέστε μου είναι η τρελή ροδιά που μάχεται τη συννεφιά του κόσμου;»